

شعر و خودا

هوشمنگ شیخ محمد مهد

۲۰۰۷/۱۱/۱۴ هولیتر

دەسپىك:

با به گومانه‌وه دەست پېيکەين، بهوهى شعر چىه و خوا چىه بۇ ئەوهى لەم بايەتەدا پېيکەوه كۆبىنەوه؟ پرسىارىرىن پېيکەوه لە شعر و لە خودا، پرسىارىرىن و گەرانىيىكە جىيا لهوهى كە به جىا و بىي يەكدى باسيان بىكەين. كۆكىنەوهى شعر و خوا ئەبىت ج پرسىيكى لە پاشتەوه بىت و بىهويت خوا و شعر بكتە ج بايەتىك و پرسىيك؟ ئامانجى كۆكىنەوهى ئەو دووانە لە چىدا بەرچەستە ئەبىت؟

بە گومانه‌وه ديسان ئەللىم رەنگە خالىه ھاوبەش و جياوازىيەكانى ھەردوو بايەتى شعر و خوا رەنگە بەس بىت بۇ ئەوهى پېيکەوه لىيان بکۆلۈنەوه و چەندىن پرسىار و گومان پېشكەش بىكەين؟ بەلام بوجى؟ ئايا ئەو پرسىارانە چىن كە ئەكىرىت سەبارەت بە جياوازى و ويڭچۈونەكانى شعر و خوا بکرىن؟ لەسەر ج بەنمايەكەوه

ئىيمە ئەو پرسىارانە ئەكەين و بەرە و ج ئاقارىتكى ئەدبى يان زانسى يان فەلسەفى يان مىتافىزىكى و زمان و ئەفسانە و لىكدانەوهىك و رەخنەيەك و خويىندەوهىكەوه بۇ ئەم ناوانەوه ئەمرؤين؟

بە كورتى لەپشت ئەو جياوازى و ويڭچۈونانەوه ئەمانەويت چى بلېيىن و چۈن بىلېيىن و بوجى بىلېيىن؟

ئايا پرسىارىرىن لە خودى شعر و لە خودى خودا پېيکەوه پرسىارىيىكەن لە چى و بە ج رىباز و مىتۈدىكەوه ئەو پرسىارانەمان دا ئەرىزىن؟ بە گومانه‌وه ئەللىم رەنگە كۆكىنەوهى شعر و خودا لەم بايەتەدا گەرانىيىك بىت لە ماناكانى ترى شعر و خوا پېيکەوه. لە ماھىيەت و شۇوناسەكانىيىان لە تىكىستىكىدا كە ئەيەويت لە بەرامبەرياندا رابىيىت و ھەر بە وشەشەوه ھەندىك لە گەرانەكانى خوا و شعر باس بكتات كا ئەوان ئەگەر لە بايەتىكىدا كۆبۈنەوه ئەتوانىن چى لە گەپەرەكانى ئەوان بە تەنىشت يەكدا بېنىيەوه؟ بە مانايەكى تر ئەگەر خوا و شعر لەگەل يەكىدا بکەونە گفتۈرىكەوه ئەبىت باسى چى بکەن و چۈن يەكدى و ئەويىدى بخويىنەوه؟ ئەبىت تەماھىيەكانى ئەو دىالۆگە چەند گەورە يان گچە بىت بۇ ئەوهى ماناي دىكەمان بەدنى؟ ئەبىت شعر و خوا چۈن ويناي خويان بکەن لەبەرامبەر يەكىدىدا؟ ئەبىت ج پرسىار لەسەر ماھىيەتى يەكدى بکەن؟

ئىيدى رەنگە لېرەوه كە ئىيمە دىالۆگىكى شىمانەيى و فەردەزى لە نىّوان خوا و شعردا دائەمەززىنن سەرتايىكە بۇ جۆرە خويىندەوهىكى شىرىييانە و خودىيانە وەك دوو بۇونەوهى فانتازى ئامادە لەم نووسىنەدا لەو رەھەندىدە تەماشى قىسەكانىيىان ئەكەين. نەوەك لەدەرەوه شىمانەكانى خۆماندا، چونكە ديسانەوه ئەگەر بە گومانىشەوه بىت بەلام دىارە ئاكايىكە دەستمان ئەگرىت بۇ ئەوهى ئاگادارمان كاتەوه لەوهى شعر و خوا وەك دوو بۇونى فانتازى و خاودەن پرسىاري جياواز و دىتن و روانيى ھاودىز و ويڭچۈو بۇ جىهان و دونيا و زمان و وەك دوو بايەتى ھاوكۇك و ھاودىز لە ماھىيەتى خوياندا لەگەل يەك ئەكىرىت لە بايەتىكەوه پېيکەوه كۆبىرىنەوه و دىالۆگىك دروست بکەن كە خەميتىكى مەعرىفى و گەرانىيىكى شىمانەيى و ئازادانە و فانتازىييانە بە خويەوه ھەنگرىت.

دیاریشه ئەگەر لە زۆر رwooی دیکەوە تەماشای پەیوهندى شعر و خوا بکەین ئەوە ئەتوانىن لە رwooی واقعىي و ماديشەوە لە زۆر رwooی ئەو پەیوهندىبىيە بکۈلەنەوە هەر بۇ نموونە ئەگەر باس لە بىناتەكانى شعر بکەين و لە رىي دىنەوە ئەتوانىن پەیوهندىبىيەكى زۆر توند و تۆلە لە نىيوان شعر و خودا بېينىنەوە، لە شعرە دىننەيەكانى و شعرە زۆرەكانى سۆفييە بەناوبانگەكانى ئىسلام و كورد بە ديدىان و سەدان ئەزمۇونى گەورە و جوان ئەبىننەوە كە پەیوهندى شعر و خودا لە زۆر رwooوە باس ئەكەن. يان هەتا لە پەیوهندى شعر و سىاسەتدا، لە پەیوهندى شعر و كۆمەلدا، شعر و فەلسەفەدا، شعر و زانستدا، شعر و پەروردەدا دىسانەوە ئەكرىت لەو سەرچاوانەشەوە دىسانەوە پەیوهندى شعر و خودا بەدۇزىنەوە.

كەواتە باسکەرنى پەیوهندى نىيوان خودا و شعر باسىكە نوى نىيە لە رwooی زەمەننەيەوە، باسىكە يەكمەمەن و دواھەمەن نىيە، باسىكە نىيە غەریب و نامۇ بىت نە بە شعر و نە بە خوا، ئەوە نىيە شعر و خوا لە شوينىتىكى دىكە و لە زەمەنلىكى دىكەدا رووبەررووی يەكىدى نەبوبەنەوە، هەر بۇ نموونە لە رىي ئىسلامەوە خوا رووبەررووی شعر بۇتەوە و قىسىە لەسەر كردووە، شعرىش لە زۆر بوار و باردا قىسىە خۆى لەسەر خوا ھەببۇوە. پىيغەمبەرى ئىسلام و باوھەدارانى خوا لە زۆر بۇنەوە باسيان لە شعر كردووە.

بەلام ئەوەدى لىرەدا كە جىڭەمى مەبەستى منه ئەوە نىيە بەو رووبەررووبۇونەوانە دابچىنەوە يان تۆماريان بکەين، ئەوە نىيە باس لە بىناتى دىنى يان خوداييانە شعر بىرىت، ئەوە نىيە لە شعردا لە خودا بگەپىيەن و لە خودا لە شعر بگەپىيەن. دەستنېشانى ئەو شعرانە بکەين كە باسى خوايان كردووە و ئەو خوايانە باسى شعرىيان كردووە. مەبەستمان ئەوەش نىيە كە سىفەتتىكى شعرىيانە بە خوا بېھەشىن و سىفەتتىكى خوايانە بەدەينە شعر.

ئەوەدى مەبەستمانە رەنگە تەننیا ئەۋەبىت گەرانىيەك بىت لە جىھانى شعر و جىھانى خودا بۇ ئەوەدى بگەينە ھەندى ماناي ئەو دوو بۇونەودە فانتازيانە، بۇ ئەوەش رەنگە سەرەتا پۇيىست بەوە بکات لىرەدا تۆزىك لەسەر چەمكى بە فانتازياكىرىنى خوا و شعردا بۇھەستىن.

شعر و خوا وەك دوو بۇونەودە فانتازى:

سەرەتا ئەبىت ئەوە بلىم، هەر قىسە كردىيەك سەبارەت بە شعر و بە خوا وەك بۇونەودەيىكى فانتازى، لە ناچارى و جەبرىكەوە ئەكرىت، كە جەبرى مىتۆد و جۇزى پىشىبەرىيەكەمانە لەم باسەدا، ئەگەر نا نە شعر و نە خوا ج وەك بۇويىكى فانتازى و ج وەك بۇويىكى بەدەر لە فانتازيا ناكرىت لە فۇرمىكدا دىلىيان كەين و تەننیا يەك يان چەند مانايەكىان پېتەخشىن، نە شعر و نە خودا دوو بۇونەودە نىن بتوانىن لە رىي زمانەوە شۇوناسىتىكى نەگۆرپىيان بەدەينى، بابەتىك نىن بتوانىن لە جۇرە تىيگەيەشتنىكى خۇماندا بەندىيان كەين و ماناكانى دىكەيان لى بىستىننەوە، بەتايىبەتى وەك لە باسىكى ئاوادا كە شعر و خوا وەك فانتازيا پىشىبەر ئەكەين، ئىيمە لىرەدا ھەول ئەدەين ماناي كۆنكرىتى بەو دوو چەمكە نەدەين، بەلام ئەممە ھەۋىكە و ئەكىرىت سەر بگەرت و ئەگەر ئەوەش ھەمە سەر نەگەرىت. كەنەوە ئەگەرەكان بەرwooى ئەو چەمكەنەدا شتىك نىيە نامۇ بىت بە خودى ھەردوو چەمك و بە شىۋىھى بابەتىك كە تەماھى ئەكەنەت خۇيىشى بېتتە فانتازيا. بە فانتازيا بۇونى باپەتەكان خۆى لە خۆيدا دەرگە كردىنەوەيە لەسەر نە سەلاندىن و نە گىتن و دانپىئەدانان و دانەمەزراىدىن مانايەك يان چەند مانايەكى كۆنكرىتى. دانەمەزراىدىنى ئەم سەلاندىنەش پەیوهندى بە خودى فەنتازيا و شعر و خواوه ھەمە لە سەرپىك و پەیوهندى بە منى تىيگەيەشتو لەو چەمكەنەوە ھەمە سەرىيکى دىكەوە.

لىرەدا ئەگەر ئىيمە بەوە دەست پېتكەين كە فانتازيا جۇرە دەسەلاتتىكە يان ھېزىكە يان وزەيەكى ھۇشمەندىبىيە بۇ ئەوەش بەو وزە و ھېز و دەسەلاتتەوە لەو چەمكەنە بکۈلەنەوە، ئەوەش رەنگە لە سەرەتادا ئەگەرە گومانكىرىنى بىن و بىن كۆتايىمەن بۇ بېرەخسەتىنى بەرامبەر بە قىسەكائىمان، كە وتەكائىمان لەسەر خوا و شعردا پېتكەين لە گومان و پرسىيار و وەلەمى ھۇشمەندانە كە ھەمېشە ئاقارى رىيژەپى بۇونى وەلەمەكائىمان لە لادا گەورەتر و فراوانىر بکات. ئەوە نەكەت بگەينە بېرىارى رەها و ئەو وزەيە لە فانتازيا بىستىننەوە كە وامان پېلىتى كە فانتازيا تەننیا كەنەيە كە بۇ زاخاوى مېشك و واى نابىنیت كە فانتازيا پەيداكاردى دەسەلاتتىك و وزەيەكە كە لەدوا جاردا كارىگەرى تەواوى

نه بیت به سه ر تیگه یشن و ناراسته کانی بیرکردن و همان و ته ما شاکردنی با بهته کان.

که واته لیردها و دک سهرهتا ئەمەھویت حورمهتىك بە پرسىارە فەرزىدەكانى مەرۋە و وزەن ئەھانتازىا بېھەخشمەوە كە چۈن ئەتowanىيەت كارىگەر سىت لەسەر مىشكە مەرۋە و ئاراستەكانى يەركىنەوەدى.

فانتازیا که ئەگەر نەسەلاندۇن و نە سەپاندى مانایەكمان ئەداتى، خۆى لە خۇيدا ئازادىيەك بە بىركىرىدەوەمان و ھۆشمەندىمەنەوە ئەبەخشىت بۇ ئەودى لە شعر و خوازىكتىر بىبىنەوە و جورئەتى ئەو بکەين كە لە نزىكىوونەوەمان لە دوو چەمكەدا بە جىاواز لە ھۆشمەندى و ۋىيارى كەسەكانى دىكەوە تەماشى باپەتە كان بکەين و بىانخوينىنەوە، كە خۇدى خويىندەوەكەش رەنگە زۆر شىستان لەلا بىرۇخىنېت و ھىچىشمان لە لا دروست نەكات، كە لىرەشدا رەنگە زىاتر لە شعر نزىك بىبىنەوە و لە خۇدا دووركەوېنەوە.

که واته رهنگه لیردا و هک سه رتایه ک بوقسه کردن له خواو له شعر دا ئه وه ببینین که شعر و خودا کاتیک ئه بنه فانتازیا رهنگه فانتازیا زیاتر له دونیای شعره وه نزیک بیت نه وه ک له خودا، دیاریشه بوقیوانه کردنی مهودای دوروی فانتازیا له خودا و له شعردا ئه ویشیان رهنگه پیوه ریکمان پینه بیت بوقه وی به تهواوی و بی گومانکردن دوروی و نزیکی هه رد ووکیانه وه بسمه لینین، رهنگه ئه و کارهیان ته نیا له رسی که شفکردنی ماهیه تی فانتازیا هه رد ووکیانه وه مهیسر ببیت نه وه ک به شتیکی دیکه.

پرسیاریک لیرهدا بیتنه پیشنهادیه ئایا ج حیاوازییهك له نیوان خودا و شعر ئەمینیت له کاتیکدا کە ئىمەھەردۇوکیان وەك فانتازيا پیشکەش ئەتكەن؟ يان بە شیوهەکى دى پرسیار بکەن، کە فانتازيا رابەرمان بیت بۇ رووبەرپووبونەوە خواو شعر ئایا فانتازيا ئەبیت چەکى حیاوازى ھەبیت بۇ رووبەرپووبونەوە شعر و خوا؟ يان ئەبیت شعر و خوا ھەلگرى چەکى حیاواز بن له رووبەرپووبونەوەياندا بەرامبەر بە خوا؟

له دوو پرسیارهدا رنگه بتوانین نئوه ببینینهوه که فانتازيا نئو دسهه لاته رهایه بیت که هه میشه وزهی نه سه پاندن له ناو خویدا هه لبگریت، خودا رنگه ئه و دسهه لاته بیت که هه میشه خوی له و دسهه لاته رهایهدا نمایش ئه کات که بونی خوی بکاته ببونیکی مادی هستپیکرا و سهلا و سهپاو. شهپری خوا له گهله فانتازیادا ودک شهپری شعر نیه له گهله فانتازیادا. شعر رنگه هه له سه ره تادا شهر له گهله فانتازیا نه کات، به پیچه وانهوه رنگه فانتازیا به رده دام خوی له شهپری شعر بپاریزیت چونکه شعر خوی له خویدا له زور رو ووه بوبیکی فانتازیه و ئه کریت فانتازیا ودک به شیکی سه ره کی ئه گهله ته و اوی شعر نه بیت ته ماشا بکریت.

به لام له گهان خواهان وانيه، خودا ش که له سه ريکه و به بو ويکه فانتازيه و ناگيريه و ناسه ملنيدریت و ناسه پیت به سه ره هه مو واندا، به لام خوا ته ماحي نموده هه يه هه ميشه خوي له فانتازيا دا خه لاس کات، هه ميشه له دمرکه و تنه کانی دا دمرکه و ته يه کي باوه پيکرا و سه لاند سه باو بیت و هيز و وزه خوي به سه ره مروفه کان و ته او وي جي هاندا بکيشت و بېنريت و بگيرت و هه استي پېنکريت و بون بکريت و تام بکريت و به زور رې باز و ميتوديش و هه ون نه دات نه و کارانه مهيسه بکات. بويه خوا له بهرام بير فانتازيا دا بو ويکه له رو وي بر و بو ونه و ديه کي به رد و امى فانتازيا داي. به رد و امى نه يه ويست هيز و وزه فانتازيا كونتول بکات و خوي دمرکه و ته يه هيز و وزه خمه ي بنت.

له شعردا به پیچه وانه وه رنگه فانتازيا به رد هدام هه ولی ئه وه بادات خوی له دهستى شعردا را بسکينيٽ و ليٽي ده باز بيت، شعر قهقهه ز و بهندیخانه فانتازيا يه، شعر به رد هدام هيٽ و وزدي خوی له فانتازيا نهستينيٽ و خوی ودك بوويکي فانتازيا نمایش ئه كات، شعر بى فانتازيا ناتوانىٽ بژى، به پیچه وانه خواوه كه له فانتازيا دادا ته و دسهه لاته ڦيانگردنى نامينيٽ، ماھييەتى شعر و خوا له رووبه رووبونه وهيان له گەل فانتازيا دا رووبه رووبونه وھيٽ كى چاره نووسسازانه يه. شعر له فانتازيا دادا درئه كەھويٽ و ماھييەتى خوی ئه كەشكىٽ و تۆخ ئه كات و، خودا به يەردوازى له دەر دودى فانتازيا دا ماھييەتى خوی تۆختره و قولت ئه كاتاه وه.

که واته شه^ر و چه^ك و که رسته کانی هم یه ک له شعر و خوا و فانتازیا جیاوازن، شعر له ری^ي زمان و ماهییه تی خویه و شه^ری فانتازیا نه^ه کات و کفونه قل، نه^ه کات، خواش، به زمان، خوا، دمه^ه لات، دهاء، خفیه و هم، فانتازیا نه^ه کات و له^ه از خفتا^ه تی^ه که^ه بخت.

شهری خوا و شهری شعر لهگه‌ل فانتازیا خالیکی سه‌ردکی یه بو هه‌لبزاردنکه کان و هه‌لویسته‌کانی شعر و خوا له بهرام‌به‌ر دین و سیاسته و کومه‌ل و فهله‌سدهه و به‌هاکان و زیان و ههبوون. ئه و شهره له سه‌رتکی دیکه‌وه ئه بیت‌هه و شهری خوا و شعر له‌گه‌ل یه‌کدی وهک دوو هیز و دوو وزه ، که یه‌کیان خودایه و ئه‌یویت جیهان داگیر بکات، یه‌کیشیان شعره که ئه‌یویت جیهان له خوا بستیتیت‌هه وه، خوا ئه‌یویت نه‌خشنه هیز و دهسه‌لات و دهک خوی ئه‌هه و بت دامه‌ز، بنتیت‌هه و شعریش ئه‌یویت ئه و نه‌خشنانه تئک بشکننست. شهری خوا بة دامه‌ز؛ اندنی

جیهانیکه بُخُوی، شهُری شعریش کاولکردنی ئه و جیهانیه، شهُری خوا شهُری سنووردانانه بُه هەموو شتەكان و بُ شعریش ، شهُری شعریش بُ شکاندنی سنوورهکانه بُهەمموو شتەكان و بُخوا خویش. شهُری ئه دوو بۇونەودە شهُریکە لەسەر تەواوی جیهان و هەبۇون، شهُر لەسەر ماھیيەتى يەکدى، شهُر لەسەر دامەزراشدەنی هەبۇون و تىكادانی، شهُر لەسەر نەخشەکیشان و دیاریکردنی سنوورهکان و رەشكىرنەوهى ئه و سنوورانە و خاپوورکردنی ئه و نەخشانە، شعر هەمېشە هەول ئەدات پىلانەكانى خوا بُ دونيا تىكىدات، خواش هەمېشە لەھەولى بىيۆچاندایە بُگەمارۋۇدانى شعر و دونيا. شعر كىرىنەوهى ئەگەرەكانه بە رووی دونيادا، خودا ئەگەرى داخستن و قەپاتكىرنى دەرگەكانى پىيە لەبرامېر دونيادا، بە كورتى شهُری شعر و خودا شهُریکە لەسەر چارەنۇوسى يەكتى. شهُریکە لە پىناو ماناكاندا، ئەدو مانايانە خودا بە شىيۆھىدەكلىيان ئەگەرىت و دروستييان ئەكات، لەگەل ئه و مانايانە شعر تىكىيان ئەشكىنىت و خاپووريان ئەكات و ئەيانقاتە هيچ.

لېرەدا شعر و خودا تەواو دز بە يەكتىن، دوو دوزمنى سەر سەختى دونيا و هەبۇون. دوزمنىك كەھرجى خودا بىناي بکات شعر تىكى ئەشكىنىت، و هەر شتىك شعر خراپى كات خوا چاکى ئەكاتەوه.

بەلام لېرەدا با بېرسىن ئايا ئەم شهُرە خودا و شعر بە چى ئەگات و كىش ئەبىاتەوه؟ بُئەوهى ئه و بىرەنەوهى نەبىتە وەلامىتى كۆنكرىتى وا باش ئەبىت بُئەوهى خۆمان لە وەلامى ئەم پىسيارە جارى بىارىزىن وا پىويست ئەكەن ئىمە زىاتر شۇربىنەوه ناو ئەوهى شعر چىيە و خوا چىيە؟ چەكەكانيان چىن لەو شهُرەدا؟ چۈن ئه و مىملانى يە ئەكەن و ج كەرسەتە و ئامرازىك بەكاردىن؟ بە ج ھۇشمەندىيەكەوه ئه و پىرسەسە بەرىيە ئەبەن و چۈن رووبەررووى يەكدى ئەبنەوه و چۈن ئەتوانى فانتازيا لە دىزى يەك و بُخويان بەكاربىتن؟

شعر چىيە؟

با دىسان بەوه دەست پېبىكەمەوه كە پىناسەتى ناچار بُ شعر ، زەبرى مىتۆدە وامان لىئەكەن بەدواتى شۇوناسىيەكدا بگەرىتىن. بەلام با هەر بەگومانەكانى خۆمانەوه لە زەبرى مىتۆدەوه دەست پېبىكەين كە ئايا چەند ئەتوانىت رى لە بەفانتازىبابونى شعر بىگەرىت و رى لە ئىمەش بىگەرىت بُئەوهى پىناسەتى كە شعر بەخشىن؟ چەند ئەتوانىن باس لە ماهىيەتى شعر بىكەين وەك فانتازىبابونى دوور لە جەبر و زەبرەكانى مىتۆد؟ ئامانجى مىتۆد چىيە بُئەوهى نەيەلىت ئىمە وەك گەمەيەك لەدەرەوهى زەبرى مىتۆدەوه تەماشاي شعر و خواش بىكەين؟ مىتۆد بُرېگە نادات دوور لە زەبرەكانىيەدە ماهىيەت بە شعر بەخشىن؟ شعر خۆى چەند توانى ئەوهى ھەيە خۆى لە زەبرى مىتۆدەكەن بىارىزىت؟ شعر چەند خاونى ماهىيەتىكە نەكەۋىتە ناو زەبرى مىتۆد و زەبرى تىكەيشتنەكانى ئىمە و ھەتا زەبرى خوداش، ئەم پىسيارانە لە كاتىكىدا لە شعر ئەكىرىن وەك بۇويىكى فانتازى لە ھەمان كاتدا پىسيارەن خواش رووبەررووى مىتۆدەيان ئەكەنەوه و ئەويش وەك بۇويىكى فانتازى لەبەرامبەر زەبرى مىتۆدا لە شهُریکى گەورەدایە.

با بهەتكان رەنگە بتوانى ھەمېشە بە شىيۆھىدەك لەبەرامبەر زەبرى مىتۆد دا بزاڤ بکەن و مىملانىيەكى توندىش بکەن. بەلام ئەوهى لېرەدا زىاتر مەبەستە ئەوهى، بە فانتازىا بۇونى شعر چەند رېڭەر لەوهى مىتۆد ئەتوانىت مىتۆدىش چەند ئەتوانىت لەبەرامبەر شهُری شعردا بىكشىتەوه و بىدەنگ بىت؟

لېرەدا رەنگە سەرتايىكە بگەين كە ئەويش ئازىدai يە، ئازادى شعر لە مىتۆد، شهُری شعر شهُری ئازازى بۇونە لە مىتۆد لە سەرتادا، لە زەبرەكانى مىتۆ د و جەبرەكانى. ئازادى شعر ئەو فەزايىكە يە كە تىايادا ئەتوانىن لە بەفانتازىبابونى شعر و شهُر فانتازىبابونى و گەمەكانى بگەين لە گەل خوا و مىتۆ د و مىزۇو و مىزۇو سىاست و فەلسەفە و تەمواوى هەبۇون، واتە شعر لە ماهىيەتى خۆيدا لە ھەولى ئازادبۇونى خۆيدا بەردەوام ھىزەكەنلى دىكە رەت ئەكەنەوه، بەردەوام لە ھەولى خۆزگاركىردن و ئازادبۇونىيەتى لە ھىز و دەسەلاتەكانى دىكە، هەر بۆيەشە مل ناداتە بەر زەبرى مىتۆد و خودا و مىزۇو و هەبۇون،

شعر لە خۆيدا ھەبۇونىيەك بەدەر لەوهى كە خالقىكىشى ھەيە و دەستى لە نۇوسيئەنەوهى تىكىستەكانى ئەودا ھەيە، لېرەدا ئەبىت رابوھستى و بلىم نامەۋىت بېرەمەوه سەر (مەرگى نۇوسمەر) و تىزەكەدىريدا بُئەوهى لە پېيەندى شاعير و شعر بکۆلمەوه، بەلگۇ من لېرەدا قىسىم لەسەر شعرە وەك ماهىيەتىك ئازاد كە لە رىزى زمانەوه دېت و دوور لە دەسەلاتەكانى مەرۋە و مىزۇو و خواوه خۆى ئەنۇينى.

شعر لە سەرتادا فەزايى ئازادى زمان، ئازادى زمان لە ماناكاندا، ھەمەو ئەو مانايانە كە ھەمەو شتىكىن و شعر نىن. بە سادەتىر بلىم ئازادبۇونى ماناى شعر لە زمانى خوا و دين و فەلسەفە و زانست و سىاست و ئايديا و هەر كايىيەكى هىزى دىكە. ئازادبۇونى زمانى شعر

و نازادبوونی ماناکانی شعر خولقینه‌ری ئهو ئاسوئیه‌یه که شعره، که واته شعر لەدەرەوەی خۆیدا جگە له شعر هیچ دیکه نیه، شعر دوو دوئیای نیه، که يەکیان ناوەوە بیت و يەکیان دەرەوە بیت، شعر مالیک نیه دیواریکی دوو دووی هەبیت و له ناوە دەرەوەوەرە سنورەکان دابنیت، شعر فەزایەکی وشەیه که دیوار و هیچ سنوریکی دوو بەر دروست ناکات، شعر هەبوبویکه فانتازی که وشە و زمان تىیدا زیاتر له ئاراسته با دەچیت نەودك رووبەریکی دیاریکرا و هەریمیکی مادی دەستیلەردا و سەپاوا، شعر ئەگەر مال بیت ئەوە لەسەر زەوە دروست نەکراوه هەتا له بناغەوە تا بانەکەی هەئەکیتین و دەستى لېيدەن و بېگرین و بىسەلەنین. بەلگو شعر ئەگەر مالیک بیت ئەوە له ئاسماھەدیه، يان لەسەر شەپۇلى دەرباپەکە به قېت و قۆزیيەوە ئەتوانیت رابوەستیت و خۆی لار کاتەوە و له بۇشاپیدا راوهستى. شعر فانتازیا، وزەی زمانیکە کە ئەتوانیت ماناھەمموو شتەکان بکاتە ماناھەکە هەمیشە نەفیکرا و به هېزى فانتازيا، به وزەی له بىنەھاتووی ئامازە و زناکەکان، هەمیشە ئەو ئاسوئیه لەبەردەم وشەکاندا بکاتەوە بۇ ئەوەن نەگەن بە دەلالەتەکانیيان، فەزای شعر وەك فانتازيا کەنەدەوە ئاسماھەنکە لەبەردەم زماندا تا بتوانیت تا بېكۆتا له دەسەلاتى ماناکان دەرچیت و ماناھە دیکە تايیەت بە خۆى و به خودى شعرەوە خەلق کاتەوە، کە لېرەشدا ماناکانی شعر له نازادبوونی زمان لە فەلسەفە و دین و خودا و مرۆفەکان و زانستەکان و هەر بېركەرنەدەدەنکەدا کە لەدەرەوە کايەی شعره لەدایك ئەبیت، لەدایكبوونیک کە خاودن سەر و سیما و ھۆشمەندى تايیەتى خۆیەتى، کە لەسەر و سیما و ھۆشمەندىي کايەکانی دیکەوە ناکات.

لېرەشدا کە شعر خۆى له زمانەکانی دیکە و وشەی کايەکانی دیکەوە جىا ئەکاتەوە و ماناکانی تايیەت بە خۆى لەرىي ئامازەکانی زمانەوە بەرھەم دېنیت جىاواز ئەبیت. ئەم جىاوازىبۇونە کە سەرتا له بەكارھىنانى جىاوازى زمان دەست پېئەکات و دواتر ئەگاتە سەر تىيگەيشتنى جىاواز و پېشەپەرەپەرەنلى جىاواز بۇ كۆي ھەبۈن. لېرەشدا شعر له فەلسەفە و زانست و سیاسەت و کايەکانی دیکەوە جىاواز ئەبیت، ئەبیتە خاودن رووبەری تايیەتى خۆى کە رى نادات رووبەرەکانی دیکە به شىوەي ماهىيەتى خۆیەوە رووبەكەنە ناوى، لېرەشدا کە زياتر قسەمان لەسەر شعر و خوايە ئەوە لېرەدا شعر بەھۆى ئەو ئازادىيە کە لەبەرامبەر جەبر و زەبىرى مىتۆد دا نىشانى ئەدات و ئەو ئازادىيە شەپەرە پېئەکات و به بەكارھىنانى جىاوازى زمان و گۆرىنى زمان لە ئامرازى مانا گەيانىدەوە بۇ ئامازە، لەم رېيەوە لەبەرامبەر خودا ئەوەستىتەوە و شەپەرە خۆى بەياندەکات، کە رى نادات خوداش وەك خۆى رووبەكتە هەریمەکانی و داگىرى بکات، بەلگو کە خودا رۇو لە مائى فانتازىيە شعر ئەکات ئەۋىش ئەبیتە فانتازيا. ئىدى خوا لەمائى شعردا وەك ھەمموو شتەکانی دیکە خۆى نىيە، کە شتەکانی دیکە خۆيان نىن و ئەبنە فانتازى، له شعردا ئەوە خوداش ئەبیتە فانتازيا، فانتازياپەك کە هېزى و وزە و دەسەلاتى خوداوندانەي خۆى دۇرلاندوو، و بۇتە خودايەك شعر ئاراستەکانی ديار ئەکات و ماهىيەتى پى ئەبەخشىت، لېرەشەدەيە کە شەپەرە خودا لە گەلن شعردا ھەرگىز بە داگىرەنلى مائى شعر كۇتايى نايى، بەلگو بە پېچەوانەوە خودا ناچارە بەرگى خۆى فەريبدات و ئەو جلانە لەبەر بکات و ئەو ھۆشمەندىيە ھەلگەرتىت کە لە مائە فانتازياکە شعردا بۇي داندرابەر، ھەر كەس و بابەتى سەر بکا بە مائى شعردا ئەبیت لەبەردەم جەبرى كراوەي ئامازەکانی زماندا تەسىلىم بېت و چۈك دابدا و ئەو رەنگانە لەبەر بکات کە شعر له مائى خۆیدا بۇيان دروست ئەکات، لېرەدەيە كە خوداش ھەر چەندە ھەمۇن ئەدات زمان بەكاربىيەت و جىا بېت لە کايەکانی دیکە، بەلام ناتوانىت زمان بکاتە ئامازە وەك شعر ئەيکات، زمان نابىتە كەرسەتە بۇ بىناكىرنى جىيەنەنکە کە شعر خاپۇورى نەکات.

ئىدى لېرەدا دەسەلاتى فانتازىي شعر بەسەر زمان و گواستنەوە زمان لە ماناوه بۇ ئامازە. وزەی له بىنەھاتووی شعره بۇ ئەوەي چىدىكە ئىيمە خوا وەك خوا دەرەوە نەبىنин وەك لەناو شعردا ھەيە، چىدى خودا بەو رەنگ و شىۋە و شەمايلە نەبىنин کە لە كتىبەکانى خۆیدا ھەيە، چىدى خودا بەو ھۆشمەندىيەوە نەبىنин کە لە خەيالى مرۆفەکاندا ھەيە، ئىدى خوا چىدى ئەو خوايە نىيە كە ئەيناسىن.

لېرەشەوە کە شعر بەو وزەی زمانىيەوە خۆى نمايش ئەکات و شىۋەيەکى دیکە بە خوا ئەبەخشىت، ئەو نمايشە ئەبیتە نمايشى شەپەرە خوا و شعر لەسەر ماهىيەت و جىيەن و نەخشەکان و ھۆشمەندىيەكان و ويناي ھەردووکيان بۇ دەسەلات و ھەبۈن بە گشتى.

خودا چىم؟

بۇ ئەوەي ھەندى لە قسەكانى بېشۈوم دووبارە نەكەمەوە سەبارەت بە زەبىرى مىتۆد لەبەرامبەر شعر و خودا، باش ئەبیت کە بەوە دەست پى بکەين، خودا خۆى وەك (خالقىك) نمايش ئەکات، کە دەسەلاتى بەسەر كۆي ھەبۈن و شتەکاندا ھەيە، شعر ئەگەر تا ئىستا خۆى لەبارە خۆيەوە قسەي نەكىدبىت و زۆر حار بۇ باسى شعر مىتۆد بېتە گىرەرەوە ھەكايەتەکانى شعر، ئەو خودا خۆى گىرەرەوەي

حهکایهت و ماهییهتی خویهتی، له زمانی خویهوه خوی پیناسه ئهکات و ودک بوونیکی سهرودر و ردها خوی پیشکهش ئهکا، ودک هوشمەندىبىك كە دەستى له دروستىرىنى بچووكتىن شت و گەورەترين شت ئەم گەردونەدا ھېي، خودا خوی لە كۆي ئەو شتانەي ئىيمەوه پیناسه ئهکات، له خودى ئىيمەوه كە ئەو دروستەكەرمانە، له خویدا ھەبوونى خوی جەغد ئەکاتەوه، ئەو باس له بوونى خوی ناکات لەدەرەوهى ئىيمەدا، رىڭەش نادات ئىيمە بېرسىن ئەو له كويوه هاتووه و له چى دروست بۇوه، ئەو ئەللى من ئىيۇم دروست كردووه، من گەردوونم دروست كردووه، من چيام دروست كردووه دەريا و زەريا و بەھەشت و جەھەنەمم بۇ دانانو. ئەو باس له كردهوه و ھېز و دەسەلاتەكانى خویهوه بە ئىيمە و بە ھەبوونەوه خویمان پىئەناسىنى. بۇ ئەم مەبەستەش زمان و وشە بەكارئەھېنى. ودک شعر چۈن زمان كەرسەيەتى بۇ دروستىرىنى ئاماژەكانى خوی، خوداش بە زمانەو ماناکانى خوی و ئىيمە و ھەبوون و گەردوونمان ئەداتى. لىرەوهى شعر و خودا ھەردووكىيان خاون زمانن، بەلام دوو زمانى جياواز، خودا بەو زمانەي كۆمەللى مانا و دەلالەتمان ئەداتى بۇ ئەوهى تىمان بگەينى و هوشمەندىبىك ديارىكراومان پى بېھەخشىت بەرامبەر بە خوی و دونيا و ھەبوون و شىوهى ئەو ھەبوونەي ئەو خوازىارىيەتى بۇ خوی و بۇ ئىيمە، كەچى شعر دېت و لەسەر ئەو ھەبوونە خوازراوهى خوا بۇ خوی و بۇ مەرۆفەكان كۆمەللىك ئاماژەمان ئەداتى تا ئەو دونيا خوازراوه تىك و پىك بشكىنىت.

خوا له رىي زمانى خویهوه سنورى حەز و ويست و ئارەزووهكانى ئىيمە بەئىيمە ئەللىتەوه، سنورى ماناکان و حەرام و حەلەلەكانمان نيشان ئەدات، شعرىش بە جياواز لە دېت و ئەو سنور و ئەو مانايانە تەھرۇتونا ئەکات.

خوا سنورەكانى ئازادى ئىيمەوه لەبرامبەر رەھايى خویدا دەست نيشان ئەکات، ئەوەمان فير ئەکات كە جياوازى هوشمەندى ئىيمە و ئەو چەند جياوازن، شعرىش دېت و فسە لەسەر ئەو جياوازىيانە ئەکات و نەفييان ئەکاتەوه،

شعر و خوا ئەكرىت وا سەيريان بکەين كە دوو جىهانبىنى دژ بەيەكن كە يەكىان ئەوپىكەيان بەو شىوهىي ئىستا قەبول نىيە، نە خوا شعرى قبولە و نەشعر قبولى جىهانى خوا ئەکات، ھەردووكىشيان بىدەنگ نىن لەبرامبەر تىكەيىشن و جىهانبىنى يەكدى، بەلكو شەرپىانە لەسەر ئەو وىنانەي جىهانەوه،

خودا ھەميشه بەرددوام لەھەولى دروستىرىنى دونيايەكى ديار و ناشكرايه لە جىهاندا، شعرىش بەرددوام لە ھەولى وېرانكىرىنى ئەو جىهانانەيە، خودا ھەميشه خەرىكى رېكخستەنەوهى جىهانە لە فۇرمىكى وادا كە ئەو پىي باش و موبارەك بېت، شعرىش بەرددوام لە ھەولى تىكشەكاندى ئەو جىهانانەيە كە خوا دروستىان ئەکات، خودا كە جىهانىك تىك ئەچىت چاكى ئەکاتەوه لە فۇرمىكى دىكەي رىك و پىكدا، كەچى شعر ئەو جىهانانە پى ئەکات لە نارىكى و فەۋزا و بى سەر و بنى.

شعر ھەميشه لە دىزى سەرتاكان و كۆتايىه كان ئاماژە دەرئەدات و ئەمانخاتە دلە راوکى و گومانەوه، خوداش بە پىچەوانەوه ھەميشه لە ھەولى دلىيائى بەخشىن و مىزدە بەخشىنەوە بۇ سەرتاتى چاكە و كۆتايى بە بەھەشت، سەرتاتى خراپە و كۆتايى جەھەنەم.

بە كورتى لەو گەمەيدا شعر و خوا زمان، كەرسەتى سەرەكىيانە، خوا بە هوشمەندى خویهوه خوا ئەھەنەدات و مانا دەرسە ئەکات و ماناي يەقىنى و رەها بە مرۆفەكان ئەبەخشىت. شعرىش ئاماژە دروست ئەکات و ئەو مانايانە لە لاي مەرۆفەكاندا تىك و پىك ئەدات. لىرەدا وزە خواوەند بەو مىتۇدەي زمان بەكار ئەبات ناتوانىت شعرى پى بکاتە فانتازيا. كەچى شعر بە پىچەوانەوه ئەتowanىت لە رىي ئاماژەكانەوه خوا بکات بە فانتازيا.

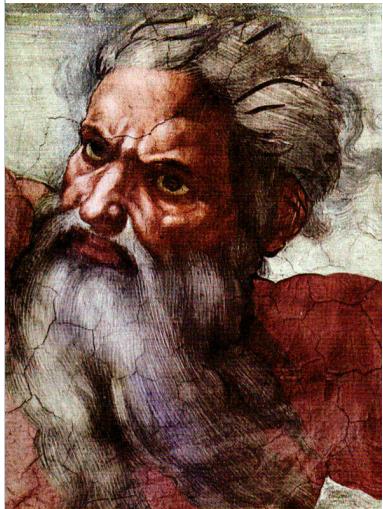
خالى جەوهەرى جياوازى خوا و شعر لە بەكارھېتىنى زماندىيە، لە لاي خوا زمان كارگەي ماناکانى خویهتى، لە لاي شعرىش زمان دونيائ ئاماژەكانى خویهتى، خودا بە مانا دونيا داگىر ئەکات شعرىش بە ئاماژە جىهان داگىر ئەکات، خودا بە مانا شعر گەمارق ئەدات، بەلام شعر بە ئاماژەكانى خوا ئەكتە فانتازيا. لىرەدا شەپى خوا و شعر بەلاي شەردا ئەشكىتەوه چونكە ئەتوانى لە رىي ئاماژەكانىيەوه دەستكارى ماناکانى خوا بکات و تىكىيان بىدات و چاكىشيان ئەکاتەوه، خوا ھەميشه لە ھەولى ئەوهەدایە كە ھەموو ئەو مانايانە شعر تىكىان ئەدات چاكىيان بکاتەوه، لە ناو ئەو مانايانەدا خودى مانا شعرىشە، بەلام شعر ھەميشه ماناکانى خویشى تىك و پىك ئەدات و بە ئاماژەكانىيەوه گەمارقىيان ئەدات. ئىدى خودا ھەميشه لەھەولى ئەوهەدایە ماهىيەتىك بە شعر بەخشىت و مانايانەك بۇ دروست كات و بىخاتە فۇرمىكى رەهاوه، كەچى شعر بە پىچەوانەوه ھەميشه ئەو فۇرمانەي خوی و پەران ئەکات و خراپىان ئەکات و خەمى چاڭىرىنەوهشىانى نىيە، خەمەكانى خوا و خەمى شعر لىرەدو لەسەر خودى يەكدىشدا جياوازن، خوا خەمەخۇرى مانا ھەمووشەكانە، خەمى فۇرم و هوشمەندى

شته‌کانه، به پیچه‌وانه‌ی شعره‌وه که له سه‌رتاوه خه‌می ئه‌وه‌یه و هک خوا خه‌م له خوی و خوا نه‌خوات. به‌لگو به‌رده‌وام له سه‌ر
تیکشکاندی ئمو خه‌مانه‌وه ئیش ئه‌کات.

له لایه‌کی دیکه‌وه خودا هه‌میشه له هیرش‌دایه بو سه‌ر ماله‌کانی دیکه بو ئه‌وه‌یه و هک ئه‌وه‌یه درووستیکردوون بمیئن‌هه‌وه و نه‌گوپین،
هه‌میشه ئه‌وه له حالتی هیرش‌بردن دایه، به پیچه‌وانه‌ی شعره‌وه که ئه‌وه خوی هیرش کایه‌کانی دیکه ناکات، به‌لگو ئه‌وه کایه‌کانی دیکه‌ن
که هیرشی شعر ئه‌که‌ن.

خودا که هیرشی شعر ئه‌کات ئه‌چیت له مالی فانتازیا شعردا شه‌ر ئه‌کات، له‌ویوهش که خوا پی ئه‌نیت‌هه مالی شعر ئه‌بیت‌هه خواه‌کی
فانتازی و شه‌رکه‌کی پیتارکیت، چونکه که بوبه فانتازیا ئیدی زمان و ماناکانی خوی له‌دست ئه‌دات، ناچاره له نیو ئاماژه‌کانی شعردا
مه‌له‌بکات، که مه‌له‌شی کرد له بن زمیری فانتازیا شعردا ئه‌وه ئه‌بیت‌هه خواه‌کی دیکه که شعر شونناسی ئه‌داتی ئه‌وه‌ک خوی.
شعر ئاراسته‌کانی بو دیاری ئه‌کات نه‌وه‌ک خوی، ئیدی ئه‌وه له شعردا خوا نیه.

شعر و خوا و ئه‌قلانییه‌ت:

بالیره‌دادپرسین چیه دیسانه‌وه و ائه‌کات خوا له مانا بگریت و شعر له ئاماژه‌د؟
دیاره شعر و هک کارکردن له‌ناو فه‌زایه‌کی فانتازیدا که ئه‌قل و هزر و هوشمه‌ندییه‌کی ئاقلانه
کونترولی ناکات، ئه‌توانیت به و بی سه‌ر و بیریه‌ی خویه‌وه ئه‌وه ئاماژانه خه‌لق بکات که له
ئه‌نجامی ئه‌وه فه‌وزایه دروست ئه‌بن بی ئه‌وه‌یه خوی ده‌سه‌لاتیکی ئه‌قلانی به‌سه‌ر ئاماژه‌کاندا
بسه‌پینیت یان زووتر به‌سه‌ر زمانی دا بسه‌پینیت پیش ئه‌وه‌یه ئاماژه‌کان دروست بن، به
پیچه‌وانه‌ی خوداوه که به و په‌ری ئه‌قلانییه‌وه هه‌موو ماناکانی بھره‌میهیناون و له‌به‌رامبه‌ر
هر مانا‌یه‌کدا ده‌سه‌لات و هیزی خوی ئاما‌دیه، شعر رئ له هیج ئاماژه‌یه‌ک ناگریت بو ئه‌وه‌یه
له‌سه‌ر هیج ده‌لاه‌تیکدا نه‌که‌ویت، به پیچه‌وانه‌ی خواوه، که به ده‌سه‌لاتیکی ئه‌قلانیه‌وه
ئاراسته‌ی شته‌کان دیاری ئه‌کات و له‌هر لادانیکیش سزای خوی بو داناوه و له‌هر گه‌یشتینیکی
به و مانا‌یه‌ی ئه‌وه مه‌بستییه‌تی پاداشتی خوی بو داناوه، فه‌وزای ئاماژه‌کان له شعردا به‌شیک له
ماهییه‌تی شعر نیشان ئه‌دهن که له‌بن زمیری می‌تؤدکه‌کانه‌وه چووننه‌ده ده‌ر و به ئازادی و
به‌رلایی خویانه‌وه گه‌رانه‌کانی خویان دهست پیئه‌که‌ن و به هه‌وه‌سی خوشیان ئاراسته‌کانییان دیاری ئه‌که‌ن، هوشمه‌ندییه‌ک له پشت ئه‌وه
زمانانه‌وه نه‌وه‌ستاوه تا سنوری ماناکانی بو دیار بکات، و هک ئه‌وه‌یه له وته‌کانی خوداوه ئه‌بینریت.

تیکستی شعری جیاوازه له قورئان چونکه نه‌خشیه‌کی ئه‌قلانیت پی نیه بو زیانکردن و مردن و زیندووبوونه‌وه و پاداشت و سزا، هه‌ر
بویه‌شه هه‌موو چه‌مکه‌کان له شعردا له‌ناو ئاماژه‌کاندا له غیابی ئه‌قلانییه و سه‌ر و بروونی فه‌وزادا خویان شمایش ئه‌که‌ن.
ئانه‌کو ئیستا له‌وه ئه‌گه‌ین که دوو بیرکردن‌وه‌ی گووتاری جیاواز دوو گووتاری جیاوازی مانا و ئاماژه و شیوه‌ی جیهان له پشت شعر و خوداوه
وه‌ستاون، یه‌که‌میان که هی خواه‌ی و ئه‌قلانییه، دوو‌میشیان که‌هی شعره و ته‌واو نائه‌قلانییه.
یه‌که‌میان گووتاریکه ئه‌چیت‌هه ناو خانه‌ی لیکدانه‌وه و ئه‌رگومیت و زانین و دیتنی ئاراسته‌کانی. ئه‌وه‌ی دووه‌میان که هی شعره ته‌واو
فانتازی و بی ئه‌رگومیت‌هه. بی زانین و بی نه‌خشیه ئه‌قلانییه.

خوا به و ئه‌قلانییه‌تی هه‌میشه له خه‌می دروستکردنی سسته‌م و ته‌واوترين فورمی جیهانیکه، شعریش به‌بهره‌وازی هه‌میشه له ناو بی
سسته‌می و نائه‌قلانییه‌تدا دزی هه‌موو فورم‌مکان ئاماژه‌کانی خوی په‌خشان ئه‌کات.

ئه‌وه‌تازادییه‌ی له شurd هه‌یه له شوینه‌کانی دیکه جیبی نابیت‌هه، چونکه له شعردا بیرکردن‌وه ئه‌کاته پله‌ی سفر، بیرنه‌کردن‌وه کلیلی
شکاندندنی ته‌وقه‌کانی هزر و نه‌خشش و پلانه‌کانی ئه‌قله بو دونیا و زیان و جیهان، که ئه‌وه‌یان له ده‌سه‌لاتی خودادا نیه، خوا ناتوانی بیر
نه‌کاته‌وه، ناکریت شتیک بی هۆ و ئاماچ دروست بکات، قسسه‌یه‌ک بکات که حیکمه‌تیکی تیّدا نه‌بیت. ئه‌وه ده‌سه‌لاته‌ی نیه و هک شعر فه‌وزا
خه‌لق بکات، له نیوان بیرکردن‌وه به ئازادی و بیرنه‌کردن‌وه دا ره‌نگه پیویست بکات و هستانیک بکه‌ین، بیرنه‌کردن‌وه به‌رده و ئازادیمان ئه‌بات،
ئیمە تا ئه‌وه‌کاته ئازادین که شعر یان خودا یان هر بابه‌ت و چه‌مکیکی دیکه ناناسین، هر بابه‌تیک که ناسیمان به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌یه‌ک

گیروُدمان ئەکات، يان ئەوەتا دلمان ئەبات و عاشقى ئەبین يان ئەبینه دوزمنى و شەرى لەگەن ئەکەين يان هەر فۆرمىكى دىكەي پەيوەندى لە نىوانماندا دروست ئەبىت كە رەنگە لە نىوان رەتكىدنهەو و ودرگەتندا بىت. يان لەو فەزايىدا بسۈرىتەوە كە ھۇشەندى ئىمە ئەيدەپەيت لە ناو خۆيدا دەرىكەت يان بىسەلىنىت. ھەر چۈنىك بىت بىرگەرنەوە بە ئازادى ئازادبۇن نىيە لەو باپەتە، خەلاس بۇون نىيە لەو تىكەيشتنانە ئىمە لەسەر ئەو باپەتە پەيدا ئەکەين، بەلگۇ زىياتە دروستكىرنى تىكەيشتنىكە بە ھۇشەندىيەكى جىاوازەوە لەگەن خەلگانى دىكە لەسەر ھەمان باپەت و چەمك لە لای خۇمان دروستى ئەکەين. ئازادى لە باپەتەكان تەننیا بە بىرەنەكىدەنەوە لەو شتانە دىت كە ئەتوان گیروُدمان كەن.

لە شەردا ھەر بىرگەرنەوە كە لە عەشق وەك فەلسەفە وەك سوسييُلۆگىيا وەك ئەنترپۇلۆگى يا بۇنمۇونە بەرەو گیروُدبۇنىكەمان ئەبات، تەننیا بىرەنەكىدەنەوە لە عەشق وەك باپەتىك كە ئەو كايىھەيانە ئەتوان خۇيىندەوە كى تايىبەت و جىاوازى بۇ بکەن ئەانباتە بەر گیروُدبۇون، چا ج بېرۇا بە خۇيىندەوانە بکەين يان رەتىيان بکەنەوە. تەننیا شعر ئەتوانىت لەو گیروُدبۇونەمان رىزگار كات جونكە شعر ئەتوانىت بگاتە پەنتىك بىن بىرگەرنەوە لە عەشق بە مىتۈدىكى دىيارىكرا و عەشق وەك شعر پىشكەش بکات. بەو مانىاھى شعر ھىچ پىناسە و شوناسىكى نىيە لەدەرەوە خۆى بۇ عەشق يان ھەر باپەتىكى دىكە، نايناسىت و ھەولىش نادات بىناسىت. بەلگۇ ئەوەدى شعر ئەيکات بىرەنەكىدەنەوە كە عەشق وەك ئەوەدى عەشق باپەتىك بىت لە خۆيدا و ماھىيەت و شۇوناسىكى ھەبىت و كەشفى كات. شعر ئازادبۇونە لە عەشق، لە بىرگەرنەوە لە عەشق، واتە شعر بە ئازادى بېر لە عەشق ناكاتەوە، وەك ئەوەدى كايىھەكانى دىكە ئەتوانى لە پىشەربىيەكانى خۇياندا عەشق وەك باپەتىك پىشكەش بکەن كە ناكىرىت وەك ھەقىقەتى رەھاۋ راستى كۆتايى تەماشاي بىرىت، بەلگۇ ھەمىشە ئاسوپىك بۇ تىكەيشتن لە عەشق بە كراودىي ئەھىلئەوە، بەلام لە شەردا وانىيە، شعر ھىچ ئاسوپىكى كراوه بۇ عەشق پىشكەش ناكات، يان راستى رېزھىي تەرح ناكات، بەلگۇ لە شەردا ھىچ وىنەيەك بۇ عەشق و بۇ باپەتىكى دىكە نابىنەنەوە كە شعر گیروُدەي بىت، ئەوەدى ھەيە ھەمۇ بابەتەكان ئەبن بە چەندىن ئامازەوە لە رىي زماندا كە باپەتەكان لە بىرگەرنەوەدا دەرئەكتە، رەنگىشە مەرۆڤ ئەتوانىت لە كايىھەكانى دىكە و شويىنى دىكەدا ئەوكارە بکات، تەننیا لە شەردا نەبىت، چونكە شعر ئەو بونەورەيە كە خۆى تەسلىمي خۇيىشى نابىت، شعر بە جىا لە كايىھەكانى دىكە و بە جىا لە خودا گیروُدەي بۇونى خۇيىشى نىيە. ئىدى شعر كە ئازادە لەبەر ئەوە نىيە كە لەوپىدا ئەتوانىن بە ئازادى بېر بکەنەوە، بەلگۇ ئەوەيە كە ئىمە لەوپىدا ئىمە نىن و لە شەردا بېر ناكەنەوە، نەوەك بە ئازادى بېر ئەكەنەوە. لە وىدا عەقل ئەسپىتەوە نەوەك خۆى بە وىنەيەكى دىكەي جىاواز نمايش بکات.